

1. INTRODUCCIÓ

Amic, has sentit mai l'expressió "ets un borrec!?" Segur li poses connotacions negatives de submissió i falta de llibertat i és així, però **aquest ramat al que pertanyem és diferent i és que el pastor ens vol conscients, lliures i responsables...** per això ens diu on està la porta.

2. CANT

"Bon Bon Pare", de Worship.CAT

<https://www.youtube.com/watch?v=Q6QRaOECfo0>

4. CRIST VIU!

200. Les arrels no són àncores que ens lliguen a unes altres èpoques i ens impedeixen d'encarnar-nos en el món actual per a fer néixer quelcom nou. Són, al contrari, un punt d'arrelament que ens permet desenvolupar-nos i respondre als nou reptes. Llavors tampoc no serveix «que ens assegum a enyorar temps passats; hem d'assumir amb realisme i amor la nostra culpa i omplir-la d'Evangelí. **Som enviats avui per a anunciar la Bona Notícia de Jesús als temps nous.** Hem d'estimar la nostra hora amb les seves alegries i dolors, amb les seves riqueses i els seus límits, amb els seus encerts i els seus errors»

5. REFLEXIÓ

Avui Jesús ens diu que és la **porta**, però la porta d'on? Una porta és un lloc de pas, que ens fa anar d'un lloc a un altre, ens permet entrar o sortir. No és un lloc on quedar-se! Jesús és la porta de la vida, només cal que escoltem la seva veu per trobar-la i passar-la.

Units al **ramat** que som l'Església, aquesta família de famílies, l'esperança és una realitat ja viscuda. Som un ramat que escoltem una veu que no fa tenir por: la por dispersa, aïlla, paralitza i com a ramat ens fa vulnerables i molt manipulables. La **veu** del bon pastor, que és Jesús, dona confiança, fa créixer en comunió, ens llença a la missió, ens allibera de veres.

6. LA PREGUNTA DEL DIA...?

Quines portes de felicitat he buscat i trobat en al meva vida? Perquè necessito la porta que és Jesús? Què puc fer amb altres per compartir l'única veritable porta... **la que dóna vida?**

7. PARENOSTRE

3. L'EVANGELI DEL DIA

Jn 10, 1-10

En aquell temps, Jesús parlà així: «Us ho ben asseguro: el qui no entra per la porta al corral de les ovelles, sinó que salta per un altre indret, és un lladre i un bandoler. El qui entra per la porta és el pastor de les ovelles: a ell, el guarda li obre la porta, i les ovelles escolten la seva veu; crida les que són seves, cada una pel seu nom, i les fa sortir. Quan les té totes a fora, camina al seu davant, i elles el segueixen, perquè reconeixen la seva veu. Però si és un estrany, en comptes de seguir-lo en fugen, perquè no reconeixen la veu dels estranys».

Jesús els va proposar aquesta comparació, però ells no van entendre de què els parlava. Per això Jesús continuà: «Us ho ben asseguro: jo sóc la porta de les ovelles. Tots els qui han vingut abans de mi eren lladres i bandolers, però les ovelles no se'ls escoltaven. Jo sóc la porta: els qui entren per mi se salvaran, podran entrar i sortir lliurement i trobaran pasturatges. El lladre només ve per robar, matar i fer destrossa; jo he vingut perquè les ovelles tinguin vida, i en tinguin a desdir».

